

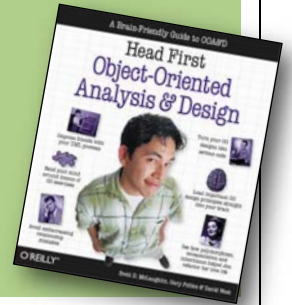

Sander Hoogendoorn

www.sanderhoogendoorn.com

Het moeten barre tijden zijn geweest toen ze mij tijdens mijn studie voor het eerst kennis lieten maken met objectoriëntatie. Ik schat zo in het jaar des heren 1991. Op mijn tafeltje ligt een afzichtelijk blauwgroen boek van een auteur met de welluidende naam Timothy A. Budd. Op de harde kaft prijkt een vogelbekdier en het heeft veel te dunne bladzijden. Daardoor is het boek in werkelijkheid veel dikker dan het lijkt. Optisch bedrog.

Phil

Helaas kan ik me niet al te veel meer herinneren over hoe ik de stof van dit vak tot me nam – overmatig drankgebruik vrees ik – maar het zullen geen prettige uren geweest zijn. Ik kan me zo voorstellen dat ik het taaie boek vervloekte en de auteur en de nare codevoorbeelden in C++ erbij. Niet eens plaatjes. Waarschijnlijk hadden ook de docenten geen kaas gegeten van objectoriëntatie en C++ en dus zal ik het tentamen vast gehaald hebben.

Hoe anders is dit tegenwoordig. Neem nou het recent verschenen *Head First Object-Oriented Analysis & Design*. Heerlijk vormgegeven. Oog als een kinderboek in vergelijking met Timothy A. Budd. Uitgangspunt van de serie waarin het boek verschijnt is dat het opnemen van informatie vooral leuk moet zijn. Dan neem je het beter en sneller op. De auteurs en stylisten van de serie passen werkelijk alle trucs en technieken toe die ze hebben kunnen vinden. Foto met hoofdrolspelers uit dialogen op bijna iedere pagina van het boek. Gekke uitstapjes, diverse lettertypen, tot zelfs objectgeoriënteerde kruiswoordpuzzels toe. Zo passeren speels requirements, use cases, delegation, operations, class diagrams, paragrafen die ‘There are no Dumb Answers’ heten en natuurlijk de onvermijdelijke hapklare brokjes Java. Gelukkig worden ook persoonlijke favorieten uitgelegd zoals het open-close principle en Liskov’s substitution principle. Veel inhoud dus.

Leuk is dat al deze gewichtige concepten vooral in gewone mensentaal worden uitgelegd. Zo definiëren de auteurs een use case als volgt: ‘a use case describes what your system does to accomplish a particular customer goal’. Doe maar gewoon, dan doe je al gek genoeg. Voor de volledigheid staat op dezelfde pagina ook nog een hele formele definitie, maar dan in een

speciale rubriek die The Scholar’s Corner heet. Is *Head First Object-Oriented Analysis & Design* daarmee een beter boek dan dat van Budd vijftien jaar geleden? Jazeker. Veel beter. De technieken van Head First werken, en het boek leest als een trein. Bij doorgewinterde ontwikkelaars tovert minstens een warm gloeiende glimlach op het bleke gezicht. Ook wat waard! Het boek zal echter vooral in de smaak vallen bij pragmatische studenten en startende programmeurs. Maar ook te ver omhooggevallen architecten kunnen van het boek profiteren, zeker zolang ze van ieder scherm denken dat het een model-view-controller is en zich nog altijd vertwijfeld afvragen waar een webapplicatie in hemelsnaam zijn state opslaat. Lezen dit boek, en je kunt weer een tijdje meehuilen met de wolven in het bos.

Nog maar even terug in de tijd dan? Op de in vergelijking met *Head First Object-Oriented Analysis & Design* rudimentaire, zelfs bijna naakte website van Timothy A. Budd vertelt een foto zijn verhaal. Een bleke vijftiger met lang haar en even lange baard leunt over een schutting in een koud landschap. Overduidelijk een programmeur, die Timothy A. Budd. In zijn hand een speelgoedvogelbekdier. Phil heet het dier. Zelfs Timothy A. Budd heeft de kracht van visuele beïnvloeding ontdekt. Head first waarschijnlijk.

Waardering

★★★★☆

Auteur: Brett McLaughlin, Gary Pollice, David West

Titel: *Head First Object-Oriented Analysis & Design*

Uitg.: O’Reilly